

podrà fer al ritme que li plagui. El mes de juny, el circuit serà l'escenari d'una prova esportiva de resistència amb un recorregut de 215 km. Aquest repte per a valents s'ha batejat com a Volta Cerdanya Ultrafons (VCUF). La prova ha d'incloure's en el circuit de competicions d'aquest tipus i atraure corredors d'arreu del món amb el reclame d'en Kilian, especialista i gran campió en aquesta modalitat. El projecte ha tingut una molt bona acollida tant per part de l'administració com del sector esportiu i turístic de la comarca, i és que el repte és important i ha fet il·lusió. En l'organització de l'esdeveniment s'hi haurà d'abocar tothom.

Calçots a Cerdanya | El calçot ha conquerit Catalunya. La seva eficàcia gastronòmica i el seu poder socialitzador han fet de la ceba calçada un menjar d'èxit. Tothom gaudeix amb aquest àpat informal per definició, i fins aquells als quals no agrada la ceba fan excepcions amb el calçot. Fa una dècada o ni tan sols això, ningú no coneixia les calçotades fora de la terra de calçots. Avui, qui és qui no, en fa diverses per temporada. Cada cop són més els pobles de Cerdanya que s'apunten a l'organització d'aquesta festa d'essència popular, i és que el calçot agrada, fa festa i és —diguem-ho tot— barat. Enhorabona per a aquells que han sabut posar de moda la ceba i fer-la protagonista d'una activitat lúdica que va més enllà del menjar. Visquin els calçots

>> Calçots.

ACN

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

Un parell d'ulls blaus | Quan la crisi mossega pots caure en la fàcil temptació d'evocar amb nostàlgia els temps pretèrits com si es tractés d'un paradís perdut. Tanmateix, el passat pot ser també un forat negre ple de malsons i injustícies. Darrerament hem pogut constatar que hi ha qui no vol sentir parlar de la pervivència de la memòria i prefereix el bàlsam de l'oblit, però hi ha també qui reclama l'obertura completa dels fossars de la ignomínia, qui persegueix decididament l'estela dels nadons robats del franquisme. Quan ho llegim als diaris, ens imaginem situacions eminentment suburbanes, concebem escenografies de raval i claveguera, i revivim aquelles seqüències en blanc i negre típiques del cinema policíac.

La iniquitat, però, és una herba obstinada que arrela arreu. Des de fa anys un veí de casa nostra, en Daniel Pastor, viu amb un desig que l'obsedeix, el de trobar la seva germana. Sap que és un assumpte enrevessat, una mena de laberint intricat. S'arrapa fervorosament a un signe distintiu que tampoc no és concloent: la possible blavor dels ulls, imperiós tret genètic familiar.

Corria l'any 1942 quan la seva mare, que vivia un embaràs complicat i difi-

>> Daniel Pastor.

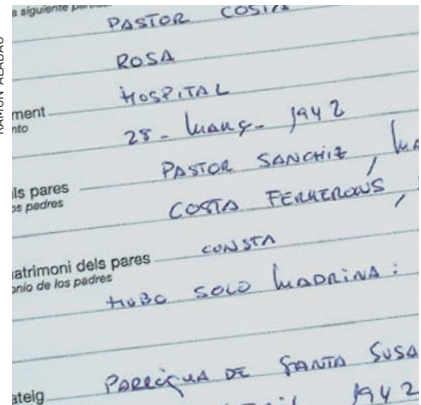
RAMON ALABAU

cultós, es va veure obligada a viatjar a l'Hospital Provincial Santa Caterina de Girona. Va anar-hi tota sola, ja que el seu marit tenia por de perdre la feina. Va ingressar-hi el 15 de març, i el 28 donava a llum una nena que, segons la monja que la va assistir, havia nascut morta. Malgrat la seva voluntat d'acomiar-se de la seva filla mai no va arribar a veure-la, tot i quedar-se un temps a l'hospital per refer-se del part, que es va complicar amb una malaltia pulmonar.

En Daniel fulleja, perplex i indignat, documents que es contradueixen. Donen fe d'una vida posterior a la pretesa defunció. Com es pot explicar que un full de la parròquia de Santa Susanna del Mercadal certifiqui que el 5 d'abril la nena va ser batejada? Té cap mena de sentit que en un document consti que va ingressar el 23 de maig a l'Hospici de la Nostra Senyora de la Misericòrdia, on ara hi ha la Casa de Cultura? Per afegir encara més incoherència, com és possible que un altre document indiqui que la nena va morir el 6 de juliol, com altres infants —un grupet de deu o dotze noms— procedents de l'hospital i de l'hospici, sense que es detalli l'indret exacte del sepeli per a cap d'ells?

En Daniel no ha perdut l'esperança. Darrerament el tema apareix insistentment als mitjans, els fets han adquirit un cert ressò col·lectiu, i ell ha fet arribar el seu cas a la Fiscalia de Girona. Mentrestant, continua somiant que un dia trobarà un parell d'ulls blaus semblants als seus.

>> Documentació referent a Rosa Pastor.

RAMON ALABAU